

Art, at jeg næppe tror, man tidligere ved en saa stor Station har set noget lignende. Vi have hverken Perrontag eller Perron, men maa gaa og vade i Grus og Ælte. Hvis Aalborg ikke laa saa højt mod Nord, vil jeg være tilbøjelig til at tro, at der for længst var truffet Foranstaltninger til Afhjælpning. Jeg antager, at vi i alt Fald til næste Aar kunne gøre os Haab om, at den ærede Minister vil stille sig velvillig til Spørgsmaalet og fremkomme med Forslag til en Forandring af Forholdene. Der er jo ikke saa faa rejsende til Aalborg med Statsbanerne, og der er desuden Tilslutning fra Privatbanerne, hvad der selvfølgelig forøger de rejsendes Antal i høj Grad. Jeg vil saa indtrængende som muligt anmode den højtærede Minister for offentlige Arbejder om snarest at fremkomme med Forslag om at faa Forholdene deroppe ændrede.

Estrup: Jeg har ikke begæret Ordet for at udtale nogen Kritik af Enkeltheder i det foreliggende Forslag. Ikke blot anser jeg det for at være ret ørkesløst, da jeg paa Forhaand betragter det som givet, at Finanslovforslaget bliver vedtaget uforandret eller i hvert Tilfælde uden nogen væsentlig Forandring, men jeg maa ogsaa tilstaa, at jeg, selv om jeg havde haft Lyst til det, ikke vilde have været i Stand dertil, da jeg i den korte Tid, hvori Finanslovforslaget har foreligget her, ikke har haft tilstrækkelig Lejlighed til at sætte mig ind i Enkelthederne. Jeg vil heller ikke indlade mig paa en Drøftelse af de store Hovedpunkter i det foreliggende Forslag og de Resultater, man kan uddrage af dem vedrørende det Spørgsmaal, der dog, antager jeg, interesserer os alle mest ved Finansloven, nemlig hvorledes vor finansielle Stilling i det hele taget er. En saadan Drøftelse er bleven overflødig af mig derved, at den højtærede Finansminister ved Afslutningen af Forhandlingerne i det andet Ting har udtalt sig ret udførligt netop om dette Punkt. Han har til Dels gentaget sine Udtalelser her hos os i Dag, men jeg holder mig til det, han har sagt i Folketinget, thi det har jeg haft liggende trykt for mig. Han udtalte der, at Finansloven udviste et Underskud paa omtrent $4\frac{3}{4}$ Million, og han drog deraf den Slutning, at der, da Talen jo ikke var om et enkelt Aars Underskud, kun var to Veje at gaa for at tilvejebringe Balance, og det var selvfølgelig de velbekendte, enten at forøge Indtægterne eller at formindske Udgifterne. Den højtærede

Minister udtalte desforuden adskilligt om den finansielle Stilling, hvis Rigtighed ingen kan benægte, hvorimod det vist vil forekomme ogsaa andre end mig, at hans almindelige Udtalelser om Situationen vare en Del blidere, end de uden at komme Sandheden for nær kunde være. Den højtærede Minister sagde, at vor finansielle Stilling for Øjeblikket ikke er meget gunstig. Det er, hvad jeg vil kalde en særdeles mild Dom om den. Det er jo nemlig ikke en øjeblikkelig, men det er en kronisk Svagthed, vi lide under. Den har ganske vist ikke været fra evig Tid af, men det er dog nu en lang Periode, vi have levet med Underbalance, og dersom der er noget, der er fordærveligt for et Lands Kredit, er det det: stadig at leve paa Gæld. Forspilde vi det mindste Gran af Danmarks finansielle Kredit, vil det føles som en Ulykke Landet over i alle Klasser, og det vil vise sig, at det er meget dyrt at leve paa det Nødmiddel, at optage Laan og atter ny Laan for at dække de første. Det glæder mig meget, at der ikke fra den højtærede Ministers Side var Tale om mere Brug eller Misbrug af dette Middel. Den højtærede Finansminister udtalte endvidere, at vi, saaledes som vor Statshusholdning føres, med de Vaner, vi have lagt os til, maa være forberedte paa, at det kan blive nødvendigt at skaffe ny Midler. Ja, hvad er det for Vaner eller Uvaner, vi have lagt os til? Det er glat væk at vedtage kostbare Reforme, der forøge de aarlige nødvendige Udgifter med Millioner, og glat væk at bevilge Penge til ny Foretagender, der koste store Summer, uden i Forvejen at gøre sig Rede for, hvor Pengene skulle komme fra. Det er denne Vane eller Uvane, vi have lagt os til, og før vi komme bort fra den, faa vi ikke nogen god finansiell Stilling. Altsaa, paa dette Punkt slutter jeg mig ganske til den højtærede Finansministers Opfattelse, kun at jeg ser Forholdene noget mørkere og bedømmer dem noget haardere, end den højtærede Finansminister gjorde. Endelig udtalte han, at det ikke vilde kunne overraske nogen, om vore Financers Krav omsider medførte, at vi maatte søge at forøge Indtægterne. Det var egentligt dette lille Ord „medførte“, som bestemte mig til overhovedet at tage Ordet, thi det forekommer mig, at vor finansielle Stilling er en saadan, at vi ikke behøve at tale om, hvad den kunde komme til at medføre, efter min Opfattelse er Forholdet det, at den absolut medfører, at vi maa dække